

Anonüümseks muudetud versioon

Tõlge

C-279/19 - 1

Kohtuasi C-279/19

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

3. aprill 2019

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Court of Appeal (Ühendkuningriik)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

19. märts 2019

Apellant:

The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Vastustaja:

WR

TEISIPÄEV, 19. MÄRTS 2019

COURT OF APPEAL

[...]

KOHTUASJAS, MILLE POOLED ON

THE COMMISSIONERS FOR HER MAJESTY'S REVENUE AND CUSTOMS

[...]

APELLANT

[...] - ja -

WR

VASTUSTAJA

ET

menetledes apellandi edasikaebust

ja olles ära kuulunud apellandi esindaja ja vastustaja esindaja

KOHUS MÄÄRAB:

1. Apellandi edasikaebus Upper Tribunali (kõrgem kohus, Ühendkuningriik) otsuse peale, mis käsitleb vastustajale 2008. aasta riigieelarve seaduse (Finance Act 2008) lisa 41 alusel määratud trahvi, jäetakse rahuldamata.
2. Apellandi edasikaebus Upper Tribunali (kõrgem kohus, Ühendkuningriik) otsuse peale, mis käsitleb apellandile vastavalt aktsiisikaupade valdamist, transportimist ja maksustatavaks muutumist käsitlevale 2010. aasta määruse (Excise Goods (Holding, Movement and Duty Point Regulations) 2010) artikli 13 lõigetele 1 ja 2 väljastatud aktsiisialast maksuotsust, lahendatakse pärast seda, kui Euroopa Liidu Kohus on teinud käesolevale kohtumäärusele lisatud taotluse põhjal eelotsuse.
3. [...]

[...]

COURT OF APPEAL (APELLATSIOONIKOHUS)

[...]

CIVIL DIVISION (TSIVILOSAKOND)

MENETLEDES EDASIKAEBUST UPPER TRIBUNALI

(TAX AND CHANCERY CHAMBER) (KÕRGEM KOHUS (MAKSU- JA KAUBANDUSKOLLEEGIUM)) KOHTUOTSUSE PEALE

KOHTUASJAS, MILLE POOLED ON:

COMMISSIONERS FOR HM REVENUE AND CUSTOMS

apellant

ja

WR

vastustaja

EUROOPA LIIDU TOIMIMISE LEPINGU

ARTIKLI 267 ALUSEL ESITATUD

EELOTSUSETAOTLUS

EELOTSUSE KÜSIMUSED

1. Kas isik (edaspidi „I“), kelle füüsilises valduses on aktsiisikaup sel hetkel, kui see muutub liikmesriigis B aktsiisiga maksustatavaks, on vastutav selle aktsiisi maksmise eest vastavalt direktiivi 2008/118/EÜ (edaspidi „direktiiv“) artikli 33 lõikele 3 olukorras, kus:
  - a) sellel isikul ei ole selle aktsiisikauba suhtes õiguslikku huvi ega kasusaaja huvi;
  - b) see isik vedas aktsiisikaupa liikmesriikide A ja B vahel tasu eest teiste isikute nimel; ja
  - c) see isik teadis, et tema valduses olev kaup on aktsiisikaup, kuid ta ei teadnud ja tal ei olnud põhjust kahtlustada, et see kaup on muutunud liikmesriigis B aktsiisiga [lk 2] maksustatavaks sel ajal või enne seda, kui see muutus seal aktsiisiga maksustatavaks?
2. Kas vastus esimesele küsimusele oleks teistsugune, kui I ei teadnud, et tema valduses olev kaup on aktsiisikaup?

Sissejuhatus

3. Käesolev eelotsusetaotlus on esitatud edasikaebemenetluses, mis on seotud Her Majesty's Revenue and Customsi (Ühendkuningriigi maksu- ja tolliamet, edaspidi „maksuhaldur“) poolt WRile väljastatud maksuotsusega. Olulised faktilised asjaolud saab kokku võtta järgmiselt.
4. United Kingdom Border Agency (Ühendkuningriigi piirivalveamet) ametnikud peatasid 6. septembril 2013 Ühendkuningriigis Doveri sadama idasektsioonis (Eastern Docks) raskeveoki, mida juhtis WR. Raskeveokisse oli laaditud 26 alust õlut. WR esitas Ühendkuningriigi piirivalve ametnikele CMR-saatelehe, kus oli märgitud, et selle kauba kohta on olemas elektrooniline haldusdokument (*Administrative Electronic Document*) koos ARC-viitenumbriaga (*Administrative Reference Code*). Samuti oli CMR-saatelehel märgitud, et kaubasaatja on Saksamaal asuv tolliladu ning kaubasaaja on Ühendkuningriigis asuv tolliladu Seabrook Warehousing Ltd. Seega viitasid dokumendid maksustamata kujul veetavatele kaupadele.
5. Selgus aga, et CMR-saatelehel osutatud ARC-viitenumbrit oli seoses ühe varasema Seabrooksile lähetatud õllesaadetisega juba kasutatud. Seega ei olnud veoki koormalt – vastupidiselt dokumentidest nähtuvalle – aktsiis peatatud. Seega muutus see kaup Ühendkuningriiki saabudes aktsiisiga maksustatavaks.
6. Maksuhaldur:
  - a) väljastas WR-le aktsiisialase maksuotsuse summas 22 779 Inglise naela vastavalt aktsiisikaupade valdamist, transportimist ja maksustatavaks muutumist käsitlevale 2010. aasta määruse (Excise Goods (Holding, Movement and Duty Point Regulations) 2010) artikli 13 lõigetele 1 ja 2;
  - b) määras WR-le vastavalt 2008. aasta riigieelarve seadusele (Finance Act 2008) trahvi summas 4897,48 Inglise naela. [lk 3]
7. WR esitas maksuotsuse (ja trahvi) peale kaebuse First-tier Tribunalisse (Tax Chamber) (esimese astme kohus (maksukollegium), Ühendkuningriik) (edaspidi „FTT“).

FTT

8. FTT tuvastas järgmised faktilised asjaolud:
  - a) WR oli kogenud veokijuht, kes oli töötanud aastatel 2009–2013 ühe veoettevõtja juures ja luges end alates 2013. aastat füüsilisest isikust ettevõtjaks (registreerudes selleks maksuametis alles 2015. aastal). Talle maksti sularahas ilma makse maha arvamata (kohtuotsuse punkt 43). Millalgi 2014. aastal nõustus ta töötama firmas, mille nime ta teadis olevat „Kells“, 250 Inglise naela eest nädalas, kui töö vältas

kaks-kolm päeva nädalas, ja 350-360 Inglise naela eest, kui töö vältas kauem. Kirjalikku lepingut ei olnud ja talle maksti sularahas isiklikult või nii, et raha peideti tema jaoks veokiparklasse (kohtuotsuse punkt 44).

- b) Oli tavaks, et WR läheb veokiparklasse, võtab tühja järelhaagise, mille ta toimetab turvatud haagiseparki Calais's ning vahetab laaditud järelhaagise vastu, milles olevad kaubad tuleb toimetada Ühendkuningriiki. Ta leiab veosega seotud dokumendid järelhaagise küljel olevast torust ja tutvub dokumentidega, mis koosnevad CMR-saatelehest ja saatedokumentidest, et teha kindlaks veetavate kaupade laad ja sihtkoht (kohtuotsuse punkt 45). Selles valdkonnas, kus tegutses WR, ei peetud selliseid mitteametlike kokkuleppeid ebatavalisteks niisuguste veokijuhtide hulgas, kes olid tööle võetud ajutiselt ja kellele maksti sularahas ilma kirjalike kokkulepeteta ning keda ei huvitanud tööandja isik ja kes jäid võimude vaateväljast vähemalt maksuhalduri osas kõrvale (kohtuotsuse punkt 63).
- c) WR võttis 6. septembril 2013 vedada õllesaadetise, mille sihtkoht oli Seabrooki aktsiisiladu Ühendkuningriigis. Sel põhjusel teadis WR, et saadetis koosneb aktsiisikaubast. Kui ta Ühendkuningriiki sisenes, peatasid ta Ühendkuningriigi piirivalve ametnikud. Tema esitatud CMR-saatelehel oli ARC-viitenumber (kohtuotsuse punktid 45–46). Ühendkuningriigi piirivalve ametnikud kontrollisid aktsiisikauba liikumise ja kontrolli süsteemist (*Excise Movement and Control System*; edaspidi „EMCS-süsteem“) ning tegid kindlaks, et sama ARC-viitenumber [lk 4] on seotud ühe varasema õllesaadetisega samasse lattu (kohtuotsuse punkt 47). Piirivalveametnikud arestisid veoki koos aktsiisikaubaga. WR teatas isikule nimega „Des“, kes oli andnud talle juhised kauba võtmiseks, sellest, mis oli juhtunud, ning ta võeti Doveris auto peale. Talle maksti nädala tasu ja pärast seda ta Desiga enam kokku ei puutunud.
- d) WR ei olnud selle salakaubaveokatte kaasosaline. Teda suunas keegi, kes korraldas salakaubavedu ja kelle kontrolli all oli kaup arestimise ajal nii *de facto* kui ka õiguslikult. WRil endal ei olnud selle kauba vastu huvi, tema ainus huvi oli järgida juhiseid kauba võtmiseks ja kohaletoimetamiseks ning saada selle eest mõõdukas tasu. Samuti ei olnud ta veoki omanik. Salakaubaveo taga olnute ja selles teadlikult osalenute isikut ei ole võimalik kindlaks teha (kohtuotsuse punkt 58).
- e) Ainus teave, mis WRil oli, leidis dokumentides, mille ta sai kätte kauba pealevõtmisel ning pealtnäha olid need dokumendid kooskõlas kauba liikumisega õiguspäraselt peatatud aktsiisi korral alusel. WRil ei olnud võimalik kontrollida, kas CMR-saatelehele märgitud ARC-viitenumber on varem kasutatud või mitte (kohtuotsuse punkt 61). Pealtnäha ei sisaldanud dokumendid midagi, mis oleks pidanud temas

kahtlusi tekitama ja tal ei olnud juurdepääsu EMCS-süsteemile (kohtuotsuse punkt 62).

- f) Niisiis tuli WR lugeda „süüstamata isikuks“ (*innocent agent*) (kohtuotsuse punkt 64).
  - g) Maksuhaldur ei ole tegelikkuses üritanud välja selgitada, kes on veoki omanik või kes oli salakaubaveokitse taga (punktid 52 ja 58).
9. FTT võttis arvesse riigisiseseid pretsedente, sealhulgas Court of Appeal (apellatsioonikohus, Ühendkuningriik) otsust kohtuasjas Taylor and Wood v. R, [2013] EWCA Crim 1151, ja otsustas:
- a) „süüstamata isikut“, kelle füüsilises valduses salakaup on, ei tule pidada isikuks, kelle „valduses“ see kaup on, määruse artikli 13 tähenduses (kohtuotsuse punkt 38); **[lk 5]**
  - b) „selleks et lõpeks „süüstamata isiku“ seisund ja tekiks „valdus“ [...], võib piisata tegelikust või eeldatavast teadmisesest salakauba füüsilise valdamise kohta“ (kohtuotsuse punkt 38);
  - c) WR oli süüstamata isik ja seetõttu ei saa öelda määruse artikli 13 tähenduses, et kõnealune kaup oli tema „valduses“ või et ta „kaupa tarnis“ (kohtuotsuse punktid 60–64);
  - d) „Meie tuvastatud asjaoludel vastutuse asetamine WRile tekitaks tõsiseid küsimusi seoses vastavusega õigusaktide eesmärkidele“ (kohtuotsuse punktid 60–64).

10. FTT rahuldab WRi kaebuse ning tühistas maksuotsuse aktsiisi (ja trahvi) kohta.

11. Maksuhaldur pöördus FTT otsuse peale apellatsioonkaebusega Upper Tribunalisse (Tax and Chancery Chamber) (kõrgem kohus (maksu- ja kaubanduskollegium), Ühendkuningriik). Apellatsioonkaebuses ei vaieldud vastu FTT tuvastatud faktilistele asjaoludele.

Upper Tribunal

12. Upper Tribunal jättis 8. detsembril 2017 maksuhalduri apellatsioonkaebuse rahuldamata, märkides asjassepuutuvas osas:

- a) FTT tuvastatud faktilistele asjaoludele ei ole vastu vaieldud. Nendele ei saagi vastu vaielda. Seetõttu lähtub apellatsioonkaebus eeldusest, et WRil ei olnud tegelikku ega eeldatavat teadmist salakaubaveokitsest (kohtuotsuse punkt 16).
- b) „Määruse artiklis 13 kasutatud terminid „tarnimine“ ja „valdus“ on terminid, mida on kasutatud direktiivis (ja sellele eelnenud

direktiivis 92/12). Need kajastavad autonoomseid liidu õiguse mõisteid, mida tuleb käsitada liidu õigusele vastavas tähenduses“ (kohtuotsuse punkt 50).

- c) „Court of Appeal (apellatsioonikohus, Ühendkuningriik) on kohtuasjades Taylor & Wood ning Tatham kinnitanud, et kui isikul puudub tegelik ja eeldatav teadmine, ei ole kaubad selle määruse tähenduses selle isiku „valduses“. See kinnitab, et üldise [lk 6] sõnastuse suhtes kehtib „süüstatamata isikute“ osas erandeid“ (kohtuotsuse punkt 51).
  - d) Süüstatamata isikute erand kaitseb vastutuse eest neid isikuid, kellel puudub tegelik või eeldatav teadmine, et kaup, mida nad veavad, on niisugune, millelt oleks tulnud maksta (kuid ei ole makstud) aktsiisi (vt kohtuotsuse punktid 54–55).
  - e) „Me ei pea õiglaseks, proportsionaalseks ega mõistlikuks võtta aktsiisi maksimisest kõrvalehoidumise eest vastutusele raskeveokite juhte, kelle valduses leitakse kaup olevat selle kõrvalehoidumise avastamise hetkel, kuid kes ei ole süüteokitse osalised ega tea sellest; nad ei ole ega ka ole pidanud olema teadlikud, et nende veetavate kaupade suhtes on maksu maksimisest kõrvale hoidutud. Nende veokijuhtide vastutusele võtmine pelgalt seetõttu, et kaup on pettuse avastamise ajal nende valduses, kuid nad ei tea, mis on toimunud või kavas, ei ole õiglane ega proportsionaalne.“ (kohtuotsuse punkt 57).
  - f) Täiesti süüstatamata isikute vastutusele võtmine oleks vastuolus direktiivi ja riigisiseste õigusaktidega (punkt 58).
13. Maksuhaldur pöördus Upper Tribunali (kõrgem kohus, Ühendkuningriik) otsuse peale edasikaebusega Court of Appeal (apellatsioonikohus, Ühendkuningriik).

Court of Appeal

14. Court of Appeal (apellatsioonikohus, Ühendkuningriik) järeldas, et küsimus, kas veokijuht, kellel ei olnud kõnealuse kauba vastu huvi ja kes ei teadnud ja kellel ei olnud põhjust arvata, et sellelt kaubalt tuleb maksta aktsiisi, peab direktiivi kohaselt vastutama aktsiisi maksmise eest, ei ole *acte clair*, mistõttu tuleb selles küsimuses taotleda eelotsust Euroopa Kohtult. Maksuhalduri edasikaebus Upper Tribunali (kõrgem kohus, Ühendkuningriik) otsuse peale, millega jäeti muutmata FTT otsus, millega tühistati aktsiisi käsitlev maksuotsus, pandi seetõttu kohtumenetluses ootele.
15. Maksuhalduri edasikaebuse Upper Tribunali (kõrgem kohus, Ühendkuningriik) otsuse peale selles osas, mis puudutas 2008. aasta riigieelarve seaduse (Finance Act 2008) lisa 41 alusel määratud trahvi, jättis Court of Appeal (apellatsioonikohus, Ühendkuningriik) rahuldamata. [lk 7]

16. Court of Appeal (apellatsioonikohus, Ühendkuningriik) otsuse põhjendused on märgitud 19. märtsi 2019. aasta kohtuotsuses.

Liikmesriigi õigusakt

17. Aktsiisikaupade valdamist, transportimist ja maksustatavaks muutumist käsitleva 2010. aasta määruse (Excise Goods (Holding, Movement and Duty Point Regulations) 2010) artikli 13 asjakohases osas on sätestatud:

- „1) Kui aktsiisikaupa, mis on teises liikmesriigis juba tarbimisse lubatud, vallatakse kaubanduslikel eesmärkidel Ühendkuningriigis seal tarnimiseks või kasutamiseks, muutub see kaup aktsiisiga maksustatavaks siis, kui see on esmakordselt niiviisi kellegi valduses.
- 2) Olenevalt lõikes 1 viidatud juhtudest peab aktsiisi maksma:
- (a) isik, kes kauba tarnib;
  - (b) isik, kelle valduses on kaup tarnimise eesmärgil; või
  - (c) isik, kellele kaup tarnitakse.“

Asjakohased liidu õiguse sätted

18. Direktiivi 2008/118/EÜ artikli 33 asjakohases osas on sätestatud:

- „1. Ilma et see piiraks artikli 36 lõike 1 kohaldamist, juhul kui aktsiisikaupa, mis on ühes liikmesriigis juba tarbimisse lubatud, vallatakse kaubanduslikel eesmärkidel teises liikmesriigis seal tarnimiseks või kasutamiseks, maksustatakse see kaup aktsiisiga ning aktsiis muutub sissenõutavaks kõnealuses teises liikmesriigis.

Käesoleva artikli tähenduses on „valdamine kaubanduslikel eesmärkidel“ aktsiisikauba valdamine muu isiku kui eraisiku poolt või eraisiku poolt muul eesmärgil kui oma tarbeks ning mida ta ise veab vastavalt artiklile 32.

2. Kohaldatavateks aktsiisi sissenõutavuse tingimusteks ja aktsiisimääraks on need tingimused ja see määr, mida kohaldatakse kuupäeval, mil aktsiis muutub kõnealuses teises liikmesriigis sissenõutavaks.
3. Sissenõutavaks muutunud aktsiisi maksmise eest vastutab sõltuvalt lõikes 1 nimetatud juhtumist kas isik, kes kaupa tarnib [lk 8] või kelle valduses on tarnimiseks mõeldud kaup või kellele kaup teises liikmesriigis tarnitakse.“

Riigisisene kohtupraktika

19. Kohtuotsuses R vs. Tatham ([2014] EWCA Crim 226) pidas Court of Appeal (apellatsioonikohus, Ühendkuningriik) oma otsuse punktis 23 silmas sama kohtu otsust kohtuasjas R vs. Taylor and Wood ([2013] EWCA Crim 1151) ning asus seisukohale, et kohtuotsus Taylor and Wood toetab arusaama, et „*kuller vm isik, kelle valduses kaup füüsiliselt on, kuid kellel puudub selle kauba või sellelt maksta tuleva maksu kohta tegelik või eeldatav teadmine, ei saa olla „valdaja“*“ (eelotsusetaotluse esitanud kohtu kursiiv).
20. Kohtuotsuse Taylor and Wood punktis 39 oli Court of Appeal (apellatsioonikohus, Ühendkuningriik) märkinud:

„Samadel põhjustel, mida on juba üksikasjalikult käsitletud [tubakatoodete 2001. aasta] määruse artikli 13 lõike 1 tõlgendamisel, toetab artikli 7 lõige 3 [mille asemel on nüüd direktiivi artikkel 33] nii sõnastuse kui ka eesmärgi poolest tugevalt järeldust, et maksu maksmise kohustus peaks lasuma isikul, kelle kontrolli all on kaubad nende maksustatavaks muutumise ajal füüsiliselt ja juriidiliselt. See järeldus on veelgi veenvam, kui isik, kelle valduses kaup füüsiliselt on, ei tea ja ei peagi teadma, et seda kaupa veetakse (varjatult) pettuse raames, mille osaline ta ei ole. Katse asetada vastutust täiesti süüstamata isikutele, nagu Heijboer või Yeardley [kes tegelesid tahtmatult sigarettide salakaubaveoga Ühendkuningriiki] apellantide asemel ei teeniks direktiivi ega ka määruse eesmärke.“

Poolte seisukohtade kokkuvõte**WR [lk 9]**

21. Vastustaja märgib, et Upper Tribunali (kõrgem kohus, Ühendkuningriik) käsitus (ja Court of Appeal'i (apellatsioonikohus, Ühendkuningriik) käsitus kohtuasjades Tatham ja Taylor & Wood) (mille kohaselt isikud, kellel ei ole veetava kauba vastu huvi ja kes ei tea – ega peagi teadma –, et sellelt kaubalt on maks maksmata, ei peaks olema kohustatud maksuma sellelt kaubalt aktsiisi) on kooskõlas direktiivi ülesehituse ja eesmärgi ning liidu õiguse laiemate põhimõtetega (nimelt proportsionaalsuse põhimõtte ja õigluse põhimõttega).
22. Direktiivi eesmärk on tagada, et kogu ühenduses kehtib süsteem, mille kohaselt maksustatakse kaubad nõuetekohaselt aktsiisiga ja nõutakse see sisse, kui kaubad liikmesriikide vahel liiguvad. Siiski ei nähtu ühestki selle direktiivi sättest, et maks tuleb sisse nõuda isikutelt, kellel ei ole veetud kauba vastu huvi ja kes ei tea (ega pidanudki teadma), et kaupadelt on maks maksmata. Niisugune tõlgendus ei oleks asjakohane ega vajalik direktiivi eesmärkide saavutamise tagamiseks ja rikuks seetõttu proportsionaalsuse põhimõtet (vt Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-331/88: Fedesa, punkt 13). Samuti oleks sellel potentsiaal põhjustada kaubanduses kaost. See tähendaks, et kaupa tarniv autojuht (kes on näiteks DHLi teenistuses ning võttis punktist A peale kasti veini ja toimetas selle punkti B peab

(lihtsalt seetõttu, et ta teadis või oleks pidanud pakendi märgistuse põhjal teadma, et saadeti sisaldab veini) vastutama maksu maksmise eest (ja maksma trahvi), kui selgub, et sellelt saadeti ei ole aktsiis makstud.

23. Samuti on direktiivis konkreetne säte seoses aktsiisikauba „eeskirjadevastase liikumisega“. Nimelt on artiklis 38 ette nähtud, et eeskirjade rikkumisest tuleneva maksu maksmise kohustust kannab „mis tahes isik, kes oli kaasatud eeskirjade rikkumisse“. WR märgib, et „kaasatud“ peab siin tähistama kedagi, kes eeskirjade rikkumisest teadis või oleks pidanud teadma – kaasatus eeldab ühel või teisel kujul teadlikku tegu seoses „eeskirjade rikkumisega“. Niisugune käsitlus oleks kooskõlas Euroopa Kohtu omaga sisendkäibemaksu käsitlenud kohtuasjades – vt Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-439/04: Kittel *vs.* Belgia. Nagu FTT kohtuasjas Williams *vs.* HMRC ([2015] UKFTT 0330 (TC)) tehtud otsuse punktis 103 märkis, kaldub see tähendama, et kui isikutel kõnealuse kauba vastu huvi ei ole, peavad vastutama vaid need, kellel on tegelik või eeldatav teadmine sellest, et nad on kaasatud eeskirjade rikkumisse. [lk 10]

Maksuhaldur

24. Maksuhaldur märgib, et direktiivi artiklite 8 ja 33 sõnastus on selge [ja et] sõnadele „valdamine“ ja „tarnib“ tuleb omistada nende tavapärase tähendus.
25. Artiklite 8 ja 33 sõnastusele tavapärase tähenduse omistamine on kooskõlas direktiivi eseme ja eesmärgiga: tagada a) selle vastutuse ühtlustatus kogu liidus seoses tarbimisse lubatud kaupadega, millelt aktsiisi maksmisest on kõrvale hoidutud, ja b) et see aktsiis nendelt kaupadelt kusagil makstakse.
26. Seoses sellega märgib maksuhaldur, et kui liikmesriigi õigusaktides peaks olema välistatud vastutus seoses kaupadega, mida valdavad või tarnivad „süüstatamata isikud“, st aktsiisikaupa valdavad või tarnivad isikud, kelle kohta ei saa tõendada, et neil oli tegelik või eeldatav teadmine nende kaupade salakaubaveost, oleks lihtsam aktsiisi maksmisest kõrvale hoiduda. Põhjus on selles, et kaupa vedama võetud isikuid saab palgata nii, et nad ei tea ega saa kindlaks teha kauba omanikku ega salakaubavedamisse kaasatud isikuid.
27. Seega on ainus viis direktiivi eseme ja eesmärgi saavutamiseks omistada sõnadele „valdamine“ ja „tarnima“ nende tavapärase tähendus.